

Dos.nr. 3-156/21
2-20087590-02-3-26102021

H O T Ă R Ă R E
În numele legii

17 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători
Grefier

Grigore Dașchevici
Veronica Negru și Ecaterina Palanciuc
Liliana Matei

examinând în ședință publică cauza în contencios administrativ la acțiunea înaintată de către Oxana Robu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, cu privire la anularea în parte a hotărârii nr. 150/12 din 09 iunie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, precum și obligarea emiterii unei hotărâri cu privire la propunerea Parlamentului numirea în funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție până la atingerea plafonului de vârstă a judecătorului,

c o n s t a t ă :

La 24 iulie 2020, Oxana Robu, a înaintat la Curtea de Apel Chișinău acțiune, care ulterior la 01 martie 2021, a fost completată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, privind anularea în parte a hotărârii nr. 150/12 din 09 iunie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, precum și obligarea emiterii unei hotărâri cu privire la propunerea Parlamentului numirea în funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție până la atingerea plafonului de vârstă a judecătorului Oxana Robu.

În motivarea acțiunii, Oxana Robu, a relatat că, consideră hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 150/12 din 09 iunie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, ca fiind un act administrativ individual defavorabil ilegal, emis cu încălcarea normelor de drept material și procedural, arbitrar și contrar principiilor de organizare judiciară, inclusiv principiului independenței puterii judecătorești și a judecătorului. Întrucât, reieșind din prevederile pct. 3.32-3.35 ale Regulamentului cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinte și de președinte al instanței judecătorești, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 612/29 din 20 decembrie 2018, în cadrul concursului judecătorilor pentru promovarea în funcția de judecător în instanța ierarhic superioară,..., media de concurs constituie maximum 100 de puncte și se calculează după cum urmează: nu mai puțin de 50% se constituie din rezultatul evaluării performanțelor; nu mai mult de 30% din punctajul

acordat de Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor; nu mai mult de 20% din punctajul acordat de Consiliul Superior al Magistraturii.

În cadrul ședinței Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, va aprecia motivarea personală a candidatului și corespunderea acestuia funcției de judecător, motivele care au determinat candidatul să participe la concurs, determinarea vizând ocuparea funcției pentru care candidează; propuneri privind modernizarea și îmbunătățirea activității instanței și calității actului de justiție; fermitatea în expunere în cadrul interviului, precum și reputația persoanei în contextul prevederilor legale.

La aprecierea candidatului, Consiliul Superior al Magistraturii, va ține cont de meritele acestuia, competențele sale profesionale, personale și sociale. În ceea ce privește promovarea în funcții administrative, evaluarea se va baza inclusiv pe competențele managerial ale judecătorului. Punctajul maxim acordat de Consiliul Superior al Magistraturii, nu va constitui mai mult de 20 de puncte.

După stabilirea mediei de concurs în cadrul ședinței Consiliului Superior al Magistraturii, candidații își aleg opțiunile pentru funcțiile scoase la concurs în ordinea descrescătoare a punctajului obținut.

Cu votul majoritar al membrilor săi, prin hotărâre motivată, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, va propune Președintelui Republicii Moldova sau, după caz, Parlamentului, numirea în funcția de judecător, de președinte sau vicepreședinte, candidatul care a acumulat punctajul cel mai mare în cadrul concursului prin cumularea rezultatelor tuturor etapelor.

În conformitate cu pct. 1.4 din Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinte și de președinte al instanței judecătorești, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 612/29 din 20 decembrie 2018, promovarea în funcția de judecător la o instanță ierarhic superioară, numirea în funcția de președinte sau de vicepreședinte al instanței și transferarea judecătorului la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară vor fi precedate de evaluarea performanțelor judecătorului.

Conform pct. 1.5 din Regulament, concursul se organizează și se desfășoară în baza următoarelor principii: competiție deschisă - informarea societății privind posturile vacante de judecător, asigurarea accesului liber și egal de participare la concurs a candidaților care îndeplinesc condițiile; competență și merit profesional - selectarea celor mai competenți candidați în baza unor criterii clar definite și a unei proceduri unice de evaluare; imparțialitate - aplicarea în mod nediscriminatoriu a unor criterii unice de selecție; transparență-organizarea și desfășurarea concursului în mod public; egalitate-asigurarea accesului de participare la concurs a oricărei persoane care îndeplinește condițiile stabilite de Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului.

Art. 13 alin. (4) lit. b) Legea nr. 154 din 05 iulie 2012 privind selecția, evaluarea performanțelor și cariera judecătorilor, prevede că, judecătorul este supus evaluării performanțelor în mod extraordinar în cazul promovării la o instanță superioară.

Totodata, indică reclamanta că, conform prevederilor pct. 11 din Regulamentul cu privire la criteriile de selecție, promovare și transferare a judecătorilor, aprobat prin

hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 613/29 din 20 decembrie 2018, judecătorii pot fi promovați la o instanță ierarhic superioară ținând cont de: a) vechimea în muncă în funcția de judecător, corespunzător: minim 6 ani pentru funcția de judecător la Curtea de Apel și 10 ani pentru funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție; b) lipsa sancțiunilor disciplinare nestinse; c) suspnerea evaluării performanțelor, confirmată prin hotărârea Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor.

În aceeași ordine de idei, reflectă reclamanta că, conform prevederilor pct. 3.32 din Regulamentul cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinte și de președinte al instanței judecătorești, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 612/29 din 20 decembrie 2018, în cadrul concursului judecătorilor pentru promovarea în funcția de judecător în instanța ierarhic superioară, președinte sau vicepreședinte al instanței judecătorești, media de concurs constituie maximum 100 de puncte și se calculează după cum urmează: nu mai puțin de 50% se constituie din rezultatul evaluării performanțelor; nu mai mult de 30% din punctajul acordat de Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor; nu mai mult de 20% din punctajul acordat de Consiliul Superior al Magistraturii. Or, punctajul maxim acordat de Consiliul Superior al Magistraturii, nu va constitui mai mult de 20 de puncte

Concomitent, indică reclamanta că, conform pct. 3.16 din Regulamentul vizat supra, în cadrul ședinței Consiliului Superior al Magistraturii, membrul raportor prezintă informația privind verificarea reputației ireproșabile a candidatului în conformitate cu prevederile Legii nr. 544 cu privire la statutul judecătorului. Informația cu privire la reputația persoanei va fi acumulată în baza datelor prezentate de organele abilitate referitor la respectarea legislației de către persoana vizată. Consiliul Superior al Magistraturii, este în drept să utilizeze toate mijloacele legale de verificare a reputației participantului la concurs.

Astfel, reține reclamanta că, în conformitate cu prevederile legale relevante, urmare a examinării candidaturilor judecătorilor participanți la concurs, în rezultatul deliberării, cu 8 (opt) voturi „pro” și 3 (trei) „contra” ale membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, cu drept de vot, prezenți la sedință, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, va propune Președintelui Republicii Moldova, numirea judecătorului Viorica Puica, în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție. Or, la ședința Consiliului Superior al Magistraturii din 09 iunie 2020, au fost prezenți 13 membri, iar cu drept de vot au participat 11 membri așa ca: Anatol Pahopol, Luiza Gafton, Nina Cernat, Dorel Musteață, Victor Micu, Anatolie Galben, Mariana Timotin, Carolina Ciugureanu-Mihailuță, Elena Belei, Valentina Coptileț și Ion Crețu, iar 2 membri de drept - Alexandru Stoianoglo și Fadei Nagacevschi, au participat fără drept de vot.

Prin urmare, comunică reclamanta că, respectând prevederile legale expuse, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, cu drept de vot prezenți la ședință și-a realizat dreptul la vot urmare a examinării candidaturilor judecătorilor participanți la concurs conform hotărârii nr. 150/12 din 09 iunie 2020, reieșind din actul administrativ citat doar în privința candidaturii judecătorului Viorica Puică.

În acest context, devreme ce într-adevăr, art. 24 alin.(1) și (2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947-XIII din 19 iulie 1996, citat și în hotărârea nr.272/16 din 16 iulie 2019, Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art. 19 alin. (4). La adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii participă fără drept de vot, la caz reclamanta, constată însă și încălcarea normei citate, deoarece, votul deschis al majorității membrilor Consiliului, nu a fost exprimat în privința fiecărui judecător care a participat la concursul pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, or, a fost indicată procedura de votare doar în privința unui singur candidat după cum urmează: „în rezultatul deliberării, cu 8 (opt) voturi „pro” și 3 (trei) contra ale membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, cu drept de vot, prezenți la ședința, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii va propune Președintelui Republicii Moldova, numirea judecătorului Viorica Puică, în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție”.

Mai mult ca atât, la data adoptării hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, legalitatea procedurală și fondul actului administrativ nr. 150/12 din 09 iunie 2020, urmează a fi analizată prin prisma Codului administrativ și anume art.117-118, care reglementează procedura emiterii actelor administrative individuale.

Astfel, reține reclamanta că, potrivit art. 117 Cod administrativ, modul de îndeplinire a cerințelor legale privind cvorumul și majoritatea necesară emiterii unui act administrativ individual de către organele colegiale se consemnează în procesul-verbal al ședinței de către persoana care prezidează ședința sau de altă persoană competentă potrivit legii. Opiniile minoritare se consemnează separate, iar art. 118 Cod administrativ, indică că, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual.

Urmare a normelor citate, constată reclamanta că, hotărârea nr.150/12 din 09 iunie 2020, a fost adoptată cu încălcarea normelor de drept material și procedural, fiind considerat în rezultatul deliberării, cu 8 (opt) voturi „pro ” și 3 (trei) „ contra ” ale membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, cu drept de vot, prezenți la ședință, că, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, va propune Președintelui Republicii Moldova, numirea judecătorului Viorica Puică, în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, cu anunțarea concursului pentru suplinirea a 9 funcții vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, or, nu este clar calculul cvorumului și al majorității pentru ceilalți candidați judecători participanți la concurs în situația când se desfășoară concursul pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, respectiv fiind vacante mai mult de una funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

Totodată, menționează reclamanta și faptul că, până la momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată, pe site-ul oficial al Consiliului Superior al Magistraturii, lipsește procesul-verbal al ședinței Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 12 din 09 iunie 2020, în care este consemnat modul de îndeplinire a cerințelor legale privind cvorumul și majoritatea necesară emiterii unui act administrativ individual. Or, în

cumulul circumstanțelor enumerate se impune că hotărârea nr. 150/12 din 09 iunie 2020, este una neîntemeiată și dictată de concluzii nemotivate, întrucât, motivarea este un element esențial al unei hotărâri, o puternică garanție a imparțialității și a calității actului, obligativitatea motivării hotărârilor fiind o condiție a procesului echitabil, exigent a art.6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

Astfel, consideră reclamanta că, o hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clară, înțeleasă de părță și să răspundă în mod sigur și expres la toate motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse, ceea ce în spetă lipsește. Or, principiul procesului echitabil reclamă că, hotărârea trebuie să fie motivată, astfel încât justițiabilul având posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărâri, lipsa motivării unei decizii judiciare, punând în pericol dreptul la un proces echitabil (Kaufland împotriva Belgiei). Iar nemotivarea unei hotărâri echivalează practic cu soluționarea procesului fără a intra în fondul acțiunii, nu cuprinde motivele pe care se sprijină soluția sa cu privire la admiterea cererii cu privire la repunerea în termen a cererii de chemare în judecată, iar absența motivării din cuprinsul hotărârii judecătorești are semnificația neexaminării acestei chestiuni și atrage după sine anularea acesteia.

Totodată, indică reclamanta că, conform art. 30 alin. (2) Cod administrativ, autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public. Iar în acest sens actul contestat la caz, este lipsit de elementul motivării, deoarece în hotărâre nu se indică, care urma să fie numărul necesar de voturi, cum a fost calculată majoritatea voturilor și cum s-a ajuns la concluzia că, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, propune Președintelui Republicii Moldova, numirea judecătorului Viorica Puică, în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție. Or, art. 31 Cod administrativ, prevede că, actele administrative individuate și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

În acest context, consideră reclamanta că, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii, vine în contradicție evidentă cu prevederile art. 123 alin. (1) din Constituție, care prevede că, Consiliul Superior al Magistraturii asigură numirea, transferarea, detașarea, promovarea în funcție și aplicarea de măsuri disciplinare față de judecători. Or, art. 14 alin. (1) din Legea cu privire la statutul judecătorului, prevede că judecătorii au dreptul să beneficieze de drepturile și libertățile consacrate de Constituție și legislația Republicii Moldova.

Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art. 21 alin. (1) și (3) Cod administrativ, autoritățile publice, trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice,

nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Prin urmare, indică reclamanta că, pentru emiterea unui act administrativ individual este necesar să existe un temei juridic prevăzut de către dreptul obiectiv pozitiv, iar măsura oficială întreprinsă de către autoritatea publică nu trebuie să fie abuzivă. În condițiile în care măsura întreprinsă de autoritatea publică nu este prevăzută de lege, apriori nu poate fi examinată proporționalitatea acesteia, și prin urmare principiul proporționalității este încălcat (art. 29 Codul administrativ).

Mai mult, principiul proporționalității presupune că, pe lângă faptul că măsura trebuie să fie legală și să urmărească un scop legitim, mai este necesar ca autoritatea publică să justifice prin cercetarea stării de fapt existența a trei condiții în privința măsurii întreprinse de autoritățile publice este proporțională dacă: este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege: este necesară pentru atingerea scopului și este rezonabilă (art. 29 alin. (2) Cod administrativ).

Astfel, atestă reclamanta existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, în legătură cu faptul că, promovarea judecătorului la o instanță superioară, se face în baza recomandărilor Colegiului pentru selecția și cariera judecătorului, iar hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii, privind promovarea judecătorului la o instanță superioară, trebuie să fie motivată și este adoptată prin votul deschis al membrilor Consiliului, or în urma unei examinări sumare se atestă că acesta ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu-zisă este o chestiune de fond care se constată în urma examinării cauzei de contencios administrativ în cadrul dezbatelor judiciare, în speță, a dreptului la independență a judecătorului, a dreptului de a fi promovat în instanțele judecătorești superioare.

Totodată, menționează reclamanta că, la emiterea actului administrativ contestat, membrii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu drept de vot nu au ținut cont de meritele fiecărui judecător, competențele profesionale și personale ale candidaților, iar ca urmare a unui tratament neegal, prin aplicarea în mod discriminatoriu a criteriilor de selectare obiectiv definite, stabilite prin lege și regulamentele aprobate de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, organul administrativ a emis actul administrativ individual/defavorabil ilegal. Or, art. 2 alin. (1) din Legea nr. 154 din 05 iulie 2012 privind selecția, evaluarea performanțelor și cariera judecătorilor, stabilește că evaluarea judecătorilor se desfășoară în baza unor criterii clare, transparente, obiective și bazate pe merit. Iar în practica internațională este recunoscut faptul că obiectul evaluării judecătorilor trebuie să fie în primul rând performanțele profesionale, atât din punct de vedere cantitativ, cât și calitativ.

Astfel, urmare a examinării candidaturilor judecătorilor care au solicitat promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție și care au fost supuși evaluării performanțelor și carieră judecătorilor în condițiile art. 13 al Legii nr. 154 din 05 iulie 2012, privind selecția, evaluarea performanțelor și cariera judecătorilor și Regulamentelor Consiliului Superior al Magistraturii, în rezultatul deliberării, invocă reclamanta că, nu este clară poziția Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, care expune considerentele ce justifică emiterea actului administrativ și punctele de vedere din

care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Or, în conformitate cu art. 138 Cod administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

Pârâtul, Consiliul Superior al Magistraturii, fiind notificat despre acțiunea depusă, prin referința expediată la adresa instanței la 24 august 2020 (f.d.27-35), și ulterior la 15 martie 2021 (f.d.163-166) a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiate, invocând că, prin hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 262/22 din 22 septembrie 2020, cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, s-a propus Parlamentului R. Moldova, numirea judecătorului Oxana Robu, și alții, în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, și s-a anunțat concursul pentru suplinirea a 4 posturi vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție (f.d.117-119).

Participanții la proces, fiind legal citați pentru ședința de judecată, nu s-au prezentat.

Studiind materialele dosarului și înscrisurile administrate, analizând argumentele expuse în acțiune și în referința depusă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ, concluzionează că acțiunea în contencios administrativ este neîntemeiată din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ Completul de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău reține următoarele.

La 19 iulie 2018, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Codul administrativ, act legislativ publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova din 17 august 2018, nr.309-320. Art. 257 alin. (1) Codul administrativ, prevede că, actul legislativ a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

Conform art. 5. Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Conform art.10 Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce

nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Decizia autorității publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual.

Art. 11 alin. (1) Cod administrativ, stabilește că, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Conform art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Art. 20 din Codul administrativ, prevede că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Conform art.206 alin.(1) lit. a) și b) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare).

Totodată, art. 191 alin. (3) Cod administrativ, prevede că, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, actelor emise de Banca Națională a Moldovei, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Conform art. art. 208 și 163 lit. c) din Codul administrativ, acțiunea în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii se depune nemijlocit în instanța de judecată în termen de 30 zile de la comunicarea actului administrativ individual, astfel, procedura prealabilă nu se efectuează. Or, art. 25 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19.07.1996, prevede că, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii pot fi contestate la Curtea de Apel Chișinău de orice persoană interesată, în termen de 30 de zile de la data comunicării acesteia.

În sensul enunțat, art. 209 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Din analiza normelor de drept sus-indicate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău notează că, reclamanta, Oxana Robu, este în drept să înainteze acțiunea în contencios administrativ, contestând în parte hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 150/12 din 09 iunie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, precum și obligarea emiterii unei hotărâri cu privire la propunerea Parlamentului numirea în funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție până la atingerea plafonului de vârstă a judecătorului Oxana Robu.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, reține că, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 150/12 din 09 iunie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, a fost contestată cu acțiune în contencios la data 24 iulie 2020, fiind concretizată ulterior la 01 martie 2021, fapt care denotă respectarea termenului de înaintare a acțiunii de reclamantei, Oxana Robu. Or, hotărârea în cauză a fost publicată pe site-ul oficial al Consiliul Superior al Magistraturii (www.csm.md), la 24 iulie 2020, și adusă la cunoștință reclamantei la aceeași dată, 24 iulie 2020. Iar prin urmare, motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) Cod administrativ, nu se regăsesc.

În privința netemeinicii acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Conform art.224 alin.(1) lit. f) Cod administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sânt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

În baza art. 219 alin.(1) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de judecată, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Conform art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93, iar potrivit art.221 alin.(1) al aceluiași act normativ, autoritățile publice sunt obligate să prezinte instanței de judecată, concomitent cu referința, dosarele administrative. La solicitarea instanței de judecată, autoritățile publice sunt obligate să prezinte suplimentar și alte documente pe care le dețin, inclusiv cele electronice, și să acorde informații.

În virtutea art.93 Cod administrativ, care stabilește sarcina probațiunii, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sânt admisibile doar în baza prevederilor legale.

În conformitate cu prevederile art.21 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate.

În conformitate cu prevederile art. 22 din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sânt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor. În același sens, art. 194 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău reține că, conform art. 20 alin. (3¹) și (4) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, promovarea judecătorului la o instanță superioară se fac în baza recomandărilor colegiului pentru selecția și cariera judecătorului. Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii privind promovarea judecătorului la o instanță superioară, trebuie să fie motivată și este adoptată prin votul deschis al membrilor Consiliului. Hotărârile privind promovarea judecătorului la o instanță superioară, însoțite de curriculum vitae din care să rezulte activitatea lui și de hotărâre se înaintează Parlamentului de către Președintele Consiliului Superior al Magistraturii.

Conform art. 24 alin. (1)-(3) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art. 19 alin. (4). La adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii participă fără drept de vot. Votarea se efectuează în lipsa persoanei al cărei caz este examinat și în lipsa celorlalți invitați. Consiliul Superior al Magistraturii, în urma deliberării, pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt care se consemnează într-un proces-verbal. Hotărârea motivată, care conține și numărul de voturi, se redactează în cel mult 30 de zile și se semnează de președintele ședinței.

Art. 2 alin. (1) și alin. (1¹) din Legea privind selecția, evaluarea performanțelor și cariera judecătorilor nr. 154 din 05 iulie 2012, prevede că, selecția candidaților pentru funcția de judecător, promovarea în funcția de judecător la o instanță judecătorească superioară, numirea în funcția de președinte sau de vicepreședinte de instanță judecătorească, precum și transferul judecătorului la o instanță de același nivel sau la o

instanță inferioară se efectuează de către colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor, în baza unor criterii clare, transparente, obiective și bazate pe merit.

Prin regulamentele adoptate de Consiliul Superior al Magistraturii se poate prevedea ca toți candidații la funcția de judecător, de președinte sau vicepreședinte al instanței de judecată, la promovarea într-o instanță judecătorească superioară sau la transferul la altă instanță judecătorească, să fie evaluați și de către Consiliul Superior al Magistraturii. Ponderea rezultatului evaluării în media de concurs nu poate depăși 20%.

În corespundere cu pct. 11 din Regulamentul cu privire la criteriile de selecție, promovare și transferare a judecătorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 613/29 din 20 decembrie 2018, judecătorii pot fi promovați la o instanță ierarhic superioară ținând cont de:

a) vechimea în muncă în funcția de judecător, corespunzător: minim 6 ani pentru funcția de judecător la curtea de apel și 10 ani pentru funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție;

b) lipsa sancțiunilor disciplinare nestinse;

c) susținerea evaluării performanțelor, confirmată prin hotărârea Colegiului de evaluarea performanțelor judecătorilor.

Pct.pct. 3.32, 3.33 și 3.35 ale Regulamentului cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinti și de președinte al instanței judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 612/29 din 20 decembrie 2018, prevede că, în cadrul concursului judecătorilor pentru promovarea în funcția de judecător în instanța ierarhic superioară, președinte sau vicepreședinte al instanței judecătorești, media de concurs constituie maximum 100 de puncte și se calculează, după cum urmează:

– nu mai puțin de 50% se constituie din rezultatul evaluării performanțelor;

– nu mai mult de 30% din punctajul acordat de Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor;

– nu mai mult de 20% din punctajul acordat de Consiliul Superior al Magistraturii.

În cadrul ședinței Plenul Consiliului Superior al Magistraturii va aprecia motivarea personală a candidatului și corespunderea acestuia funcției de judecător: motivele care au determinat candidatul să participe la concurs; determinarea vizând ocuparea funcției pentru care candidează; propuneri privind modernizarea și îmbunătățirea activității instanței și calității actului de justiție; fermitatea în expunere în cadrul interviului, precum și reputația persoanei în contextul prevederilor legale.

La aprecierea candidatului, Consiliul Superior al Magistraturii va ține cont de meritele acestuia, competențele sale profesionale, personale și sociale; în ceea ce privește promovarea în funcții administrative, evaluarea se va baza inclusiv pe competențele manageriale ale judecătorului.

Punctajul maxim acordat de Consiliul Superior al Magistraturii nu va constitui mai mult de 20 de puncte.

După stabilirea mediei de concurs în cadrul ședinței Consiliului Superior al Magistraturii, candidații își aleg opțiunile pentru funcțiile scoase la concurs în ordinea descrescătoare a punctajului obținut.

Cu votul majoritar al membrilor săi, prin hotărâre motivată, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii va propune Președintelui Republicii Moldova sau, după caz, Parlamentului numirea în funcția de judecător, de președinte sau vicepreședinte candidatul care a acumulat punctajul cel mai mare în cadrul concursului prin cumularea rezultatelor tuturor etapelor.

În conformitate cu art. 116 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova, președintele, vicepreședinții și judecătorii Curții Supreme de Justiție sânt numiți în funcție de Parlament la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.

Conform art. 123 din Constituția Republicii Moldova, Consiliul Superior al Magistraturii asigură numirea, transferarea, detașarea, promovarea în funcție și aplicarea de măsuri disciplinare față de judecători. Modul de organizare și funcționare al Consiliului Superior al Magistraturii se stabilește prin lege organică.

Totodată, art. 11 alin. (2) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995, judecătorii Curții Supreme de Justiție sânt numiți de către Parlament, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii.

În conformitate cu prevederile art. 1 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, Consiliul Superior al Magistraturii este un organ independent, format în vederea organizării și funcționării sistemului judecătoresc, și este garantul independenței autorității judecătoreștii. Consiliul Superior al Magistraturii exercită autoadministrarea judecătorească.

Conform art. 2 din Legea sus-citată, modul de organizare și de funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii este reglementat de Constituție, de legile privind organizarea judecătorească, cu privire la statutul judecătorului, de prezenta lege și de alte acte normative.

În conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) lit. a) din aceeași lege, întru exercitarea funcțiilor sale, Consiliul Superior al Magistraturii are următoarele competențe referitoare la cariera judecătorilor: face propuneri Președintelui Republicii Moldova sau, respectiv, Parlamentului de numire, promovare la o instanță superioară, transferare la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară, de numire în funcția de președinte sau de vicepreședinte de instanță ori de eliberare din funcție a judecătorilor, președinților și vicepreședinților instanțelor judecătoreștii.

Conform art. 10 lit. f) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, membrul Consiliului Superior al Magistraturii este în drept să participe la adoptarea de hotărâri prin vot și să-și expună, după caz, opinia separată.

În conformitate cu prevederile art. 11 lit. e) din Legea nominalizată, membrul Consiliului Superior al Magistraturii este obligat să voteze pro sau contra la adoptarea de hotărâri.

În acest context, este evident că înaintarea propunerii Parlamentului Republicii Moldova de numire în funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție, până la

atingerea plafonului de vârstă ține de competența exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii.

În susținerea opiniei enunțate, relevantă fiind la caz și jurisprudența Curții Constituționale care în pct. 41, 43 din Hotărârea nr. 23 din 9 noiembrie 2011 privind interpretarea art. 116 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova a remarcat că analiza prevederilor actelor normative în vigoare demonstrează că selectarea judecătorilor, președintelui și vicepreședintelui Curții Supreme de Justiție constituie o activitate internă și exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii.

Posibilitatea selectării judecătorilor, președintelui și vicepreședinților Curții Supreme de Justiție de către Consiliul Superior al Magistraturii este un element intrinsec al principiului independenței sistemului judecătoresc. De altfel, legea stabilește condițiile, interdicțiile și incompatibilitățile ce trebuie îndeplinite de un candidat, care sunt verificate de Consiliul Superior al Magistraturii.

Conform art. 24 alin. (1)-(4) din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art.19 alin.(4). La adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii participă fără drept de vot. Votarea se efectuează în lipsa persoanei al cărei caz este examinat și în lipsa celorlalți invitați.

Consiliul Superior al Magistraturii pronunță public dispozitivul hotărârii, fapt care se consemnează într-un proces-verbal. Hotărârea motivată, care conține și numărul de voturi, se redactează în cel mult 30 de zile și se semnează de președintele ședinței.

În cazul în care un membru al Consiliului Superior al Magistraturii face opinie separată, aceasta va fi motivată și se va anexa la hotărâre fără a i se da citire.

Art.118 Cod administrativ, statuează că, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. *În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa.* Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

- a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;
- b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul;
- c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care:

a) autoritatea publică admite o petiție în totalitate fără ca prin decizia de soluționare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane;

b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau

c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Conform art.119 alin.(1) și alin.(2) Cod administrativ, conținutul unui act administrativ individual trebuie să fie suficient de cert. Un act administrativ individual poate fi emis în scris, verbal sau prin comportament concludent. Forma actului administrativ individual este aleasă de autoritatea publică care emite actul administrativ în baza dreptului discreționar corespunzător obligațiilor sale.

Potrivit art.120 alin.(1) Cod administrativ, un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă: a) numele/denumirea autorității publice care a emis actul administrativ; b) numele colaboratorului autorității publice care a emis actul administrativ; c) numele destinatarului actului administrativ; d) data la care a fost emis actul administrativ; e) decizia luată (partea dispozitivă a actului administrativ); f) *motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ*; g) decizia cu privire la cheltuieli; h) informația cu privire la exercitarea căilor de atac; i) semnătura colaboratorului autorității publice care a emis actul administrativ.

Astfel, raportînd normele citate la circumstanțele cauzei, instanța de judecată atestă puterea discreționară a Consiliului Superior al Magistraturii la promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, care de fapt constituie o activitate internă și exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturi.

În acest context, completul specializat, relevă că, potrivit punctajului acordat de Consiliul Superior al Magistraturii candidaților care au participat la concurs, punctajul acordat reclamantei Oxana Robu a constituit 14,5 puncte, care să referă anume la motivarea personală a candidatului (motivele care au determinat candidatul să participe la concurs; determinarea vizînd ocuparea funcției pentru care candidează; propuneri privind modernizarea și îmbunătățirea activității instanței și calității actului de justiție; fermitatea în expunere în cadrul interviului) și nu include și alte criterii.

Respectiv, în urma cumulării rezultatelor etapelor concursului, care constă din rezultatul evaluării performanțelor, punctaj acordat de Colegiul pentru selecția și cariera judecătorilor și punctajul acordat de Consiliul Superior al Magistraturii, reclamantei-judecătorul Oxana Robu, a acumulat 88,5 puncte, fiind clasat pe locul 4 al punctajului final.

Astfel, se constată că Oxana Robu, nu a întrunit numărul necesar de voturi pentru a fi propusă Parlamentului Republicii Moldova, în vederea numirii în funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție. Or, la caz se reține că soluția membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, de a respinge solicitarea reclamantei de promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, a fost emisă în urma examinării în cumul a materialelor, audierii candidaților și în rezultatul exprimării votului de către membrii

Consiliului Superior al Magistraturii prezenți la ședință, fapt indicat expres în hotărârea contestată.

Ca urmare, se constată a fi lipsite de suport mențiunile reclamantei precum că la desfășurarea concursului nu a fost luat în calcul principiul meritocrației, or acest principiu a fost apreciat de către autoritatea publică în cumul cu alte criterii stabilite de lege.

De altfel, se dovedește a fi una eronată concluzia reclamantei precum că lipsește elementul motivării, deoarece în hotărârea Consiliului nu se indică cum s-a ajuns la concluzia că Oxana Robu, nu a acumulat numărul necesar de voturi și motivele acestora, de fiecare membru al Consiliului Superior al Magistraturii. Or, în sensul dat, prin prisma art. 31 Cod administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate. Iar, în acord cu art. 118 Cod administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

Urmează a fi reținute la caz și prevederile art. 137 Cod administrativ, care stabilește expres că, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale.

Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

În conformitate cu prevederile art. 225 alin. (1) și (2) Cod administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în

considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Raportând la caz cadrul legislativ enunțat, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, reține că în hotărârea contestată a fost indicat expres că soluția membrilor Consiliului Superior al Magistraturii de a respinge solicitarea reclamantei de promovare în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, a fost emisă în urma examinării materialelor, audierii candidaților și în rezultatul exprimării votului membrilor Consiliului Superior al Magistraturii prezenți la ședința respectivă. Or, reclamanta este în drept să conteste încălcarea unui drept al său, însă cu respectarea dreptului discreționar la vot al membrilor Consiliului Superior al Magistraturii.

Astfel, în cumulul circumstanțelor menționate, lipsesc temeiuri de anulare a actului administrativ contestat, întrucât hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii reflectă rezultatele unui concurs organizat și desfășurat de Consiliul Superior al Magistraturii în baza regulamentului aprobat și în vederea suplinirii funcțiilor de judecător la Curtea Supremă de Justiție. Or, hotărârea a fost emisă cu respectarea prevederilor legislației în vigoare, competenței și procedurii.

Prin urmare, instanța de judecată respinge ca neîntemeiate și declarative alegațiile reclamantei, Oxana Robu, precum că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 150/12 din 09 iunie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, în partea respingerii numirii în funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție până la atingerea plafonului de vârstă a judecătorului Oxana Robu, nu este motivată și nu corespunde cerințelor de legalitate, or, în motivarea hotărârii contestate se conțin motive de fapt și de drept care ar justifica concluziile stipulate de membrii Consiliului Superior al Magistraturii, conform prevederilor art. 118 și 119 Cod administrativ.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, atestă că, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 150/12 din 09 iunie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, este una motivată, legală și întemeiată, adoptată cu respectarea normelor de drept material și procedural.

Astfel, completul judiciar nu poate reține la caz argumentul reclamantei precum că, Consiliul Superior al Magistraturii, nu și-a îndeplinit obligațiile sale cu bună credință de a motiva temeiurile respingerii numirii în funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție până la atingerea plafonului de vârstă a judecătorului Oxana Robu, din care motive, urmează a fi obligat Consiliul Superior al Magistraturii, să emită hotărârea cu privire la propunerea Parlamentului numirea în funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție până la atingerea plafonului de vârstă a judecătorului Oxana Robu.

Prin urmare, argumentele reclamantei, Oxana Robu, nu pot fi reținute la caz, deoarece ultima interpretează eronat normele de drept și situația de fapt. Or, simpla

nemulțumire a reclamantei cu actul administrativ individual, nu atrage după sine anularea în partea contestată a acestuia.

Urmare celor expuse, nu pot fi admise doar criticile reclamantei și dezacordul neînsoțit de un suport probatoriu pertinent la capitolul ilegalității actului administrativ în partea contestată, considerent din care acțiunea înaintată în judecată urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

Conform art.224 al. (1) lit. f) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,-

h o t ă r ă ș t e:

Se respinge acțiunea de contencios administrativ înaintată de către Oxana Robu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, cu privire la anularea în parte a hotărârii nr. 150/12 din 09 iunie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, precum și obligarea emiterii unei hotărâri cu privire la propunerea Parlamentului numirea în funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție până la atingerea plafonului de vârstă a judecătorului Oxana Robu, ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la data notificării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Curții de Apel Chișinău, iar motivarea recursului se prezintă în termen de 30 de zile de la notificarea hotărârii motivate, prin depunerea la Curtea Supremă de Justiție. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la Curtea de Apel Chișinău.

Președintele ședinței, judecătorul

Grigore Dașchevici

Judecător

Veronica Negru

Judecător

Ecaterina Palanciuc